

מ"ת 5096/07/22 - מדינת ישראל נגד מוסטפא סעדי

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 5096-07-22 מדינת ישראל נ' סעדי(עציר)
תיק חיצוני: 305394/2022

לפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקש מדינת ישראל

נגד
המשיב מוסטפא סעדי (עציר)

ב"כ המבקשת - עו"ד טל ברקי

ב"כ המשיב - עו"ד ויסאם לידאוי

המשיב בעצמו (הובא באמצעות שב"ס)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות חבלה חמורה על פי סעיף 333 לחוק העונשין, תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד (שלוש עבירות) על פי סעיף 382 א (ג) לחוק, וכן נסיון לעבירה זוהי, התנהגות פרועה במקום ציבורי, על פי סעיף 216 א(1) לחוק, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (שלוש עבירות) על פי סעיף 380 לחוק.
 2. על פי כתב האישום, בוצעו העבירות בחדר המיון של בית חולים "העמק" בעפולה, ביום 29.6.22 לאחר השעה 23.40.
- המשיב הגיע לחדר המיון במועד האמור כשהוא מלווה את אחיו שישב על כיסא גלגלים ונזקק לטיפול רפואי.

המשיב דרש לטפל באחיו מהר, וצעק שיש לאחיו חום.

אחת האחיות, האחות סופי סטרוסטה, הפנתה את המשיב לפתוח תיק, ומאבטח בשם דניאל ניסה להרגיעו, ואולם המשיב דחף לעבר האחות סופי כיסא גלגלים שלא פגע בה, וכך ניסה לתקוף אותה, ואף תקף את המאבטח דניאל, בכך שחנק אותו בחוזקה בשתי ידיו על צווארו ודחף אותו לקיר.

רופא בית החולים, דר' קופרמן, הגיע בריצה כדי לנסות ולהפריד את המשיב מהמאבטח דניאל, ותפס בידו של המשיב, אך המשיב הכה את הרופא בראשו בחוזקה באמצעות מרפקו, והפיל את הרופא ארצה. לדר' קופרמן נגרם שבר באצבע שמאל, והוא נזקק לחבישה, וכן חתך של חצי סנטימטר באצבע ושפשוף שטחי במצח.

בשלב זה, נחלצה אחות אחרת, בשם אורנה אלחות, לעזרתו של דר' קופרמן, והתכופפה להרים אותו, אך אז דחף המשיב עגלת ציוד רפואי שעליה מזרקים ומחטים. העגלה פגעה באחות אלחות בחוזקה באזור זרוע וכתף ימין, וגרמה לה המטומות וסימנים אדומים.

שני מאבטחים נוספים, נחלצו בשלב הבא לעזרתו של המאבטח דניאל, הפרידו את המשיב מדניאל, השתלטו עליו, והוציאו אותו מחדר המיון של בית החולים.

3. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה זו למעצר עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

4. בטיעוניו, שלל ב"כ המשיב, בשלב הראשון, קיומן של ראיות לכאורה, וטען כי כתב האישום אינו מבטא נכונה את ההתרחשויות. בהמשך, חזר בו הסנגור מטענותיו, אישר כי מתקיימות ראיות לכאורה, והבהיר כי את טענותיו, בהן טענה לאכיפה בררנית כלפי המשיב, שרגלו נשברה בעת האירוע, לטענתו על ידי המאבטחים, ישמיע בניהול התיק הפלילי, ולא בהליך זה. אין אפוא מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה.

עילת מעצר

5. המבקשת מפנה לחומרת המעשים ולאלימות המתפרצת של המשיב כלפי צוות רפואי וצוות בית חולים בתפקיד. צוינה חומרת האלימות וחומרתן של תוצאותיה. הודגש האינטרס הציבורי למיגור נגע האלימות כלפי צוותי רפואה במילוי תפקידם, על רקע תופעה נפוצה ומתעצמת של אלימות מסוג זה. צוין כי על המעשים חלה חזקת מסוכנות על פי סעיף 21(א)(ג)(4) לחוק המעצרים, מהיותה עבירה שנעשתה באלימות חמורה ובאכזריות. צוין כי למשיב הרשעה קודמת משנת 2017 בעבירת אלימות חמורה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונטען כי הרשעה זו מחזקת את עילת המעצר. בהמשך התברר כי מדובר בשגגה, וכי למשיב רישום פלילי בודד **ללא הרשעה בעבירת**

תקיפה סתם, ולא כפי שנטען.

6. הסנגור לא שלל את התקיימותה של עילת מעצר, אם כי ציין שלא מתקיימת חזקת מסוכנות, וזאת בניגוד לטענת המבקשת בבקשתה הכתובה. צוינו נסיבות מקילות, אשר על פי הסנגור מחלישות את עילת המעצר, ומאפשרות במקרה זה שחרור בחלופה. בראש נסיבות אלה צוין הרקע החריג להתנהגותו של המשיב, אשר הגיע לבית החולים עם אחיו, שהיה במצב חירום רפואי, ואשר המשיב חש כי אינו זוכה להתייחסות הולמת מצד הצוות. נטען כי המשיב איבד עשתונות, וכי האירוע התדרדר שלא בכוונתו של המשיב, כשהמאבטח נהג בו באלימות בלתי מידתית, ויתר אנשי הצוות נפגעו שלא בכוונת פגיעה באירוע קצר ומהיר. צוין כי המשיב עצמו נפגע ורגלו נשברה באירוע, וכי נסיבה זו יש לה משקל.
7. עיון בכתב האישום ובתיק החקירה מלמד על התנהגות המקימה עילת מעצר. אירוע מתגלגל, שבמהלכו נחבלו רופא בית חולים ואחות, החל והתעצם בשל התנהגות אלימה ותוקפנית של המשיב, ובאחריותו. המשיב, שהגיע לחדר המיון עם אחיו, דרש באופן תקיף ותובעני טיפול מיידי באח, וכשהתבקש, מן הסתם על פי נוהל שגרתי, לפתוח תיק בטרם טיפול, התרעם, דרש טיפול לאלתר, תקף את המאבטח אשר התערב לאור התנהגותו כלפי האחות, וגרם לשרשרת ההתרחשויות, כשהוא גורם לפציעת הרופא, שהתערב כדי להפריד, ולחבלה על ידה של האחות, שנזעקה לעזור לרופא.
8. לא ניתן לקבל כל טענה שיש בה ולו שמץ של הצדקה להתנהגותו של המשיב. דאגתו לאחיו, ורצונו כי יינתן לאח טיפול מיידי, בוודאי שאין בה להביא להבנה לתוקפנות ולתובענות האלימה. בתי חולים הם מקום מפגש למטופלים ומלוויהם ברגעיהם הקשים, בהם הם נזקקים לטיפולם של צוותי הרפואה והטיפול. מבחינה זו, המשיב אינו שונה ממטופלים אחרים. תקיפת צוותי רפואה, הנה מכה חולה, שמקורה במחשבה אנוכית ואנטי חברתית, שנעדרת בה כל ראייה של הזולת - בין אם מדובר בצוות הרפואי, אשר מלאכתו קשה בעמידה בנטל כבד לשם הצלת חיים וטיפול, ובין אם מדובר בקהל המטופלים האחרים, המחכים אף הם בסובלנות לתורם לקבל טיפול. מי שמתלהם, מגיב בתוקפנות, ובהמשך תוקף צוותי רפואה ואבטחה, ובמיוחד על רקע בקשה לגיטימית וברורה כלפיו, לפעול על פי נוהל, מוכיח כי הוא אלים ומסוכן, וכי הוא עלול לסכן במצבים דומים של אי שביעות רצון או מחלוקת, עובדי ציבור, נותני שרות או אזרחים שעמם מתפתחת אי הסכמה.
9. חרף האמור, ולמרות חומרת המעשים, לא מצאתי כי מדובר במקרה זה בעבירה המאופיינת ב"אלימות חמורה או אכזריות מיוחדת", אשר מקימה חזקת מסוכנות. עיון בתיק החקירה מלמד כי מדובר באירוע מהיר ביותר, שבו שרשרת התרחשויות בלתי מתוכננת. מעשי המשיב לא מאופיינים באכזריות או בתכנון קר, לא נעשו בנסיבות מחמירות כגון שימוש בנשק חם או קר, אף לא בצוותא עם אחרים, וחומרתם איננה בזדון שבהם, אלא באובדן השליטה. החבלות אותן גרם המשיב לאחות ולרופא, נעשו לכאורה בלא שהתכוון לפגוע בשניים, תוך השתוללות שלו, ובעוד המאבטח דניאל נאבק בו במטרה להרגיעו.
10. מתיק החקירה עולה כי אחיו של המשיב, צעיר בן 23, היה לכאורה בליל האירוע במצב רפואי קשה ביותר. המשיב

מסר כי האח לא הגיב, מפיו יצא קצף, והיה לו חום גבוה, ולכן הבהיל אותו המשיב לבית החולים. לדבריו, חשב שאחיו מת, ולכן דרש טיפול רפואי דחוף לאח (הודעתו מיום 29.6.22). גם המאבטח דניאל, בהודעתו הראשונה מיום האירוע, ציין שאחיו של המשיב היה "**במצב על הפנים**". מצבו של האח החולה אינו מהווה בשום אופן הצדקה להתנהגות האלימה. יצוין כי לשאלתי דווח לי כי לאח שלום, כי מצבו השתפר והוא שוחרר לביתו לאחר אשפוז קצר. יחד עם זאת, יש במצב הרפואי החריג ביותר שבו היה נתון אחי המשיב בליל האירוע, להשליך על הערכת מסוכנותו של המשיב. העובדה שהמשיב התנהג כפי שהתנהג במצב קיצון, בו חשש לחיי אחיו, מאפשר להניח לטובת המשיב כי הוא צפוי להתדרדר שוב להתנהגות דומה רק במצב קיצוני דומה, וכי אין מדובר בבירון סדרתי, אשר מסוכן לכולי עלמא, בסיטואציות שגרתיות.

11. מלבד רישום פלילי יחידי לחובת המשיב, ללא הרשעה, בגין עבירת אלימות לא חמורה משנת 2017, אין לחובתו כל רישום פלילי. נתונים אלה מחזקים את ההתרשמות כי מדובר בצעיר נורמטיבי, שהתדרדר להתנהגות חמורה בנסיבות חריגות, בהן היה לבדו עם אחיו הצעיר ממנו בבית חולים, במצב חירום דרסטי, שבו נפגע שיקול דעתו.

12. לצערנו, עדים אנו חדשות לבקרים למקרי אלימות קשים על רקע דומה, של דרישה לטיפול, היעדר סובלנות, היעדר נימוס, ותובענות. טענותיו של המשיב, כי הותקף באופן לא מידתי על ידי המאבטחים, יושמעו, לטענת הסנגור, בתיק הפלילי, ואולם ראוי לציין כבר כעת כי הצורך באבטחה צמודה ועיריית בבתי חולים, הנה תולדה של האלימות הגואה, ושל ההכרה בכך שתוקפנות כלפי צוותי רפואה, ראוי שתטופל באפס סובלנות. לצד האמור, למרות שהדבר נגרם בשל התנהגותו של המשיב ובאחריותו, יש לתת משקל מסוים גם לכך שהמשיב נחבל באירוע, כנראה מידי המאבטחים, נגרם לו שבר ברגל, הוא טופל בעת שהיה עצור, ורגלו גובסה.

13. לסיכום, מצאתי כי מתקיימת עילת מעצר שעניינה מסוכנות, ואולם רמת המסוכנות איננה כזו השוללת בכל מקרה חלופת מעצר.

חלופת מעצר

14. הוצעה חלופת מעצר למשיב בבית דודו, בכפר מגוריו אכסאל, בהשגחה לסירוגין של שני דודיו. התרשמתי לחיוב משני המשמורנים המוצעים, שהותירו רושם של אזרחים שומרי חוק, אשר מגנים אלימות, בקיאים די הצורך בנסיבות האירוע, ומהווים מרות וסמכות לאחיינם המשיב. מצאתי כי השמת המשיב במעצר בית מלא בהשגחת המשמורנים, תוך חיוב בערבויות משמעותיות במזמן ובכתב, יבטיחו היטב את שלום הציבור מפני המשיב.

15. חומרתי של התופעה הנפוצה של אלימות כלפי צוותי רפואה ראוי שתבטא בענישה, לאחר בירור העובדות בתיק הפלילי, ואילו בהליך זה, עניין לנו במיגור מסוכנות, ובכך בלבד. סבורני כי מעצר בית מלא, ינטרל לחלוטין את האפשרות שסיטואציות עימות בין המשיב לאחרים, יביאו אותו לאלימות דומה ובלתי מרוסנת.

16. מצאתי כי ניתן לתת במשיב ובמשמורנים אמון במסגרת מעצר הבית, וכי ניתן להסתפק בהתרשמות ישירה מהמשיב

ומהמשמורנים, מבלי לדחות את ההחלטה דחייה ממושכת של חושד לפחות, שבו ימשיך המשיב לשהות במעצר, לשם קבלת תסקיר מאת שרות המבחן. בהיעדר עבר פלילי מכביד, ולאור נתונים על כך שמדובר בצעיר שעובד לפרנסתו ברתכות בעסק של אביו, לא ראיתי הכרח בסקירה מקצועית מטעם שרות המבחן. גם התרשמותי מהמשמורנים באופן ישיר ביססה באופן מספק את ההערכה כי מדובר בחלופה הולמת.

17. אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכל שעות היממה בביתו של מר תאופיק סעדי בכפר אכסאל.
2. המשיב ימצא בפיקוח לסרוגין של דודיו תאופיק סעדי ת"ז 058548975, ועומר סעדי ת"ז 059533687.
3. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם מי מעדי התביעה.
4. יופקד סך של 10,000 ₪ כתנאי לשחרור.
5. המשיב יחתום על ערבות עצמית ע"ס 10,000 ₪.
6. כל אחד מהמשמורנים יחתום על ערבות צד ג' ע"ס 10,000 ₪.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה ביום 10 יולי 2022, במעמד הצדדים.